

Μηνναῖον - ΤΗΙ ΙΣ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελιστοῦ
Ματθαίου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε καὶ Εὐαγγελιστὰ
Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν
τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε
Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς
φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ματθαῖε ἀπόστολε πιστῶς ὑμνοῦμέν
σε, καὶ πόθῳ τμῶμέν σε ὡς ὑπηρέτην
Χριστοῦ, αὐτόπτην καὶ κήρυκα, πρῶτόν τε
συγγραφέα τῶν ἐκείνου λογίων, μέγιστόν τε
φωστήρα Ἐκκλησίας καὶ στῦλον, καὶ μνήμην
τὴν πανίερον σοῦ νῦν γεραίρομεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
Κυρία πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις,
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς
ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν
ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Οὐδ' ἐχάραξας λόγους οἱ εὐσεβεῖς,
εὐσεβείας θεμέλιον ἀρδραγῇ καὶ ῥίζαν
τῆς πίστεως κεκτημένοι ὑμνοῦμέν σε·
τοὺς γὰρ θεῖους λόγους Χριστοῦ καὶ τὰ
θαύματα, καὶ τὰ θεῖα πάθη, ταφήν καὶ
ἀνάστασιν, ἀπὸ σῆς ἀπαύστως ἀκροώμενοι
γλώσσης, Ματθαῖε ἀπόστολε, τὰς ψυχὰς
φωτιζόμεθα, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τὴν εἰκόνα, Παρένε, τὴν ἑαυτοῦ,
συντριβεῖσαν ὁ πλάστης ἀναλαβών, ἐκ σοῦ,
Θεονύμφευτε, συμπαθῶς ἀνεμόρφωσε· τῇ
γὰρ θεῖα φύσει ἐνώσας ὡς ἔσπλαγχνος,
θεϊκαῖς ἀκτίσιν αὐτὴν κατεκάλλυνεν· ὅθεν
τὸν λαβόντα τὴν μορφὴν τῆς εἰκόνης, καὶ
σάρκα γενόμενον εἰκονίζοντες Κύριον,
προσκυνοῦμεν θεάνθρωπον, τῆς σαρκὸς
τὸ εἶδος πιστῶς, ὡς θεῖον τιμῶντές τε καὶ
γράφοντες, καὶ τό σόν, Θεοτόκε, ψυχὰς
φωτιζόμενοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς

λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου
ανοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κοντάκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας,
δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ
ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον
κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν
ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν
ῥαθύμων ἡγείρας ψυχάς, καθυπογράψας,
τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς βιάζεται
ἀπλήστως, καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον τὸν
σπόρον καθαρπάζει, Ματθαῖε φίλε τοῦ
Χριστοῦ· ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον τῶν εὐχῶν
σου δεδωκώς, πρὸς σὴν δουλείαν κάρπωσον,
καὶ δεῖξον ὕμνωδόν σου σμικρότατον,
καὶ ὑφηγητὴν με τῶν πολλῶν σου καὶ
μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ τῆς πρὸς
Χριστὸν σου σχέσεως, τὰ πάντα παρευθὺς
ἐγκαταλείψας, ἠκολούθησας θερμῶς τῷ
κεκληκότι, πρῶτος γεγονώς Εὐαγγελιστῆς
ἐν τῷ κόσμῳ, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς
κρίσεως.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου (Εἰσόδια)

Ὦδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεῦξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ

ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἰσοδον.

Ὦδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης
ἀξιώσον.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ
Εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέने,
ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ
καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε,
τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Ὦδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, ἐυλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε

μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζτω δέ,
αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἑξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ΄. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγόν, ἀπορρίψας
ἐμφρόνως, Χριστῷ κατηκολούθησας, ὦ
Ματθαῖε θεόφρον, τοῖς ἵχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ,
θαυμαστῶς ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις,
τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τῆς δόξης
κοινωνός, καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ΄. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θεοτόκε
Παρθένε, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας,
ἔπαρον εἰς πρεσβείαν, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσωποῦσα, ὅπως ῥύσῃται ἡμᾶς,
πάσης πείρας Δαιμόνων, καὶ τοῦ τυχεῖν

Πανάμωμε, τῶν μελλόντων ἐκείνων,
ἀγαθῶν ἀξιώση.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος δ΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρον καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὀρμφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δεῖξαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐλαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδῆς
ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος,
καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην
μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας
ἄχλυν, πολυθεΐας Ματθαῖε πάνσοφε·
διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον
σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν
ἀγιάσματος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐλαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδῆς
ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος,
καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην
μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας
ἄχλυν, πολυθεΐας Ματθαῖε πάνσοφε·
διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον
σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ὡς πηγὴν
ἀγιάσματος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἐν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας
Ἀπόστολε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν
αἴγλην φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἵδει, καὶ
γλώσση πυρίνῃ, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς,
τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον· διό σε ὡς
Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον γεραίρομεν, τὴν
ἀγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰκουμένῃ
διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ
πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν
κτίσιν Ματθαῖε, καὶ κατεφώτισας
λαοὺς, Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν,
εἰδώλων τὰ τεμένη δέ, καταστρεψάμενος
χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ
ᾠκοδόμησας.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ἄσμασι σήμερον πιστοί,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου,
καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ
ρίψας τὸν ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ

τελωνείου, ἠκολούθησε Χριστῷ, καὶ κήρυξ
τοῦ Εὐαγγελίου θεῖος ἐχρημάτισεν· ὅθεν
ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς
τὴν οἰκουμένην, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Οκτωήχου - -

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε καὶ Εὐαγγελιστὰ
Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.